

31983L0090

5.3.1983.

EIROPAS KOPIENU OFICIĀLAIS VĒSTNESIS

L 59/10

PADOMES DIREKTĪVA**(1983. gada 7. februāris),****ar kuru groza Direktīvu 64/433/EEK par veselības problēmām, kas ietekmē Kopienas iekšējo tirdzniecību ar svaigu gaļu**

(83/90/EEK)

EIROPAS KOPIENU PADOME,

ņemot vērā Eiropas Ekonomikas kopienas dibināšanas līgumu un jo īpaši tā 43. un 100. pantu,

ņemot vērā Komisijas priekšlikumu ⁽¹⁾,ņemot vērā Eiropas Parlamenta atzinumu ⁽²⁾,ņemot vērā Ekonomikas un sociālo lietu komitejas atzinumu ⁽³⁾,

tā kā tik ilgi, kamēr Kopienas iekšējo tirdzniecību kavēs dalībvalstu atšķirīgās veselības prasības attiecībā uz gaļu, kopējā tirgus un jo īpaši attiecīgajai tirgus kopīgās organizācijas saskaņotajai darbībai nebūs vēlamā rezultāta;

tā kā, lai likvidētu šīs atšķirības, jātuvina dalībvalstu veselības noteikumi;

tā kā šādas tuvināšanas pamats ir noteikts Padomes 1964. gada 26. jūnija Direktīvā 64/433/EEK par veselības problēmām, kas ietekmē Kopienas iekšējo tirdzniecību ar svaigu gaļu ⁽⁴⁾, kurā jaunākie grozījumi izdarīti ar Direktīvu 81/476/EEK ⁽⁵⁾; tā kā tā ir vairākkārt grozīta, un, lai ņemtu vērā jaunākos notikumus, jāveic turpmāki pielāgojumi; tā kā tāpēc tā attiecīgi jāgroza;

tā kā šīs tuvināšanas mērķis ir arī standartizēt veselības prasības attiecībā uz gaļu lopkautuvēs un gaļas sadalīšanas uzņēmumos, kā

arī uzglabāšanas un pārvadāšanas laikā; tā kā dalībvalstu kompetentās iestādes atbild par tādu lopkautuvju, gaļas sadalīšanas uzņēmumu un saldētavu apstiprināšanu Kopienas iekšējai tirdzniecībai, kas atbilst šajā direktīvā noteiktajām veselības prasībām, un tām jānodrošina, lai tiktu ievēroti šādas apstiprināšanas nosacījumi;

tā kā jāievieš arī Kopienas kontroles pasākumi, lai nodrošinātu šajā direktīvā noteikto standartu vienādu piemērošanu visās dalībvalstīs; tā kā procedūra šādas kontroles veikšanai jānosaka saskaņā ar Kopienas procedūru Pastāvīgajā veterinārijas komitejā, kas izveidota ar Lēmumu 68/361/EEK ⁽⁶⁾;

tā kā jāparedz noteikumi mehāniski atdalītas gaļas izmantošanai, lai sagatavotu gaļas produktus, kuri paredzēti Kopienas iekšējai tirdzniecībai;

tā kā jāapstiprina paraugu pārbaudes princips, pēc kura noteiktādu vielu atliekas, kas var kaitēt svaigas gaļas veselīgam;

tā kā galamērķa valstīm jānodrošina iespēja veikt nediskriminējošas pārbaudes, ievērojot atbilstību Līguma vispārīgajiem noteikumiem, par to, vai sūtījumi atbilst šīs direktīvas prasībām;

IR PIEŅĒMUSI ŠO DIREKTĪVU.

1. pants

Direktīvu 64/433/EEK groza šādi:

⁽¹⁾ OV C 255, 7.10.1981., 2. lpp.⁽²⁾ OV C 267, 11.10.1982., 51. lpp.⁽³⁾ OV C 64, 15.3.1982., 26. lpp.⁽⁴⁾ OV 121, 29.7.1964., 2012/64. lpp.⁽⁵⁾ OV L 186, 8.7.1981., 20. lpp.⁽⁶⁾ OV L 255, 18.10.1968., 23. lpp.

1. Direktīvas 1. līdz 9.a pantu aizstāj ar šādiem pantiem:

“1. pants

1. Šo direktīvu piemēro Kopienas iekšējai tirdzniecībai ar šādu sugu mājdzīvnieku svaigu gaļu: liellopu (ieskaitot bifeļus), cūku, aitu un kazu, kā arī mājas nepārnadžu gaļu.

2. Šī direktīva neskar valsts tiesību aktus par gaļu, kas ir ceļotāju personīgās bagāžas daļa un ir paredzēta pašu patēriņam, par gaļu, ko nelielos iepakojumos nosūta privātām personām, vai par gaļu, kas paredzēta apkalpes un pasažieru patēriņam transportlīdzekļos, kuri komerciāli darbojas starp dalībvalstīm.

2. pants

Šajā direktīvā:

- a) “gaļa” ir mājas liellopu (ieskaitot bifeļus), cūku, aitu, kazu un nepārnadžu daļas, kas derīgas lietošanai pārtikā;
- b) “svaiga gaļa” ir gaļa, ieskaitot tādu, kas iesaiņota vakuumā vai kontrolētā atmosfērā, bez jebkādas apstrādes, izņemot aukstumapstrādi, lai nodrošinātu tās saglabāšanu;
- c) “mehāniski atdalīta gaļa” ir gaļa, kas ar mehāniskiem līdzekļiem ir iegūta no kauliem ar gaļu, izņemot galvas kaulus, ekstremitāšu kaulus zem tarsālās un karpālās locītavas un astes skriemeļus cūkām, un ko paredzēts izmantot uzņēmumos, kas apstiprināti saskaņā ar Direktīvas 77/99/EEK 6. pantu;
- d) “liemenis” ir vesels nokauta dzīvnieka ķermenis pēc atasiņošanas, iekšu izņemšanas un ekstremitāšu noņemšanas pie priekšpēdas pamata un pie pakalpēdas pamata, galvas, astes un tesmeņa noņemšanas, un, ja runa ir par liellopiem, aitām, kazām un nepārnadžiem, tad arī pēc ādas novilkšanas;
- e) “subprodukti” ir svaiga gaļa, izņemot liemeni, kas noteikts d) apakšpunktā, pat ja tā joprojām ir dabiski pievienota liemenim;
- f) “iekšas” ir subprodukti no krūškurvja, vēdera dobuma un iegurņa, ieskaitot traheju un barības vadu;
- g) “valsts pilnvarots veterinārārsts” ir veterinārārsts, ko izraudzījušies centrālā kompetentā dalībvalsts iestāde;

- h) “ekспортētājvalsts” ir dalībvalsts, no kuras svaigu gaļu nosūta uz citu dalībvalsti;
- i) “galamērķa valsts” ir dalībvalsts, uz kuru no citas dalībvalsts nosūta svaigu gaļu;
- j) “transportlīdzekļi” ir mehānisko transportlīdzekļu, dzelzeļa transportlīdzekļu un lidaparātu kravas nodalījumi, kā arī kuģu tilpnes vai konteineri sauszemes, jūras vai gaisa pārvadājumiem;
- k) “uzņēmums” ir apstiprināta lopkautuve, apstiprināts gaļas sadalīšanas uzņēmums vai apstiprināta saldētava;
- l) “iesaiņošana/iesaiņojums” ir svaigas gaļas aizsargāšana ar sākotnējo iesaiņojumu vai sākotnējo konteineru, kas tieši saskaras ar produktu, kā arī pats sākotnējais iesaiņojums vai sākotnējais konteiners;
- m) “iepakošana/iepakojums” ir iesaiņotās svaigās gaļas ievietošana otrā konteinerā, kā arī pats konteiners.

3. pants

1. Katra dalībvalsts nodrošina, lai no tās teritorijas uz citas dalībvalsts teritoriju tiktu nosūtīta tikai tāda svaiga gaļa, kas atbilst šādām prasībām:

- A. Liemeņi, pusliemeņi vai pusliemeņi, kas ir sadalīti ne vairāk kā trīs vairumtirdzniecības izcirtņos, kā arī liemeņu ceturtdaļas:
 - a) ir iegūtas lopkautuvē, kas ir apstiprināta un uzraudzīta saskaņā ar 8. pantu;
 - b) ir iegūtas no kaujamā dzīvnieka, kam pirmskaušanas veterināro ekspertīzi ir veicis valsts pilnvarots veterinārārsts saskaņā ar I pielikuma V nodaļu un kas pēc šādas pārbaudes ir atzīts par derīgu nokaušanai Kopienas iekšējai tirdzniecībai ar svaigu gaļu;
 - c) ir apstrādātas pietiekami higiēniskos apstākļos saskaņā ar I pielikuma VI nodaļu;
 - d) ir izgājušas valsts pilnvarota veterinārārsta veikto pēckaušanas veterināro ekspertīzi saskaņā ar I pielikuma VII nodaļu un tajos nav atklātas nekādas izmaiņas,

izņemot traumatiskus bojājumus, kas radušies neilgi pirms nokaušanas, vai lokālus jaunveidojumus vai izmaiņas, ja vajadzības gadījumā ar atbilstīgu laboratorisku pārbaudi ir pierādīts, ka tās nepadara liemeni un subproduktus par nederīgiem lietošanai pārtikā vai bīstamiem cilvēka veselībai;

e) ir ar veselības marķējumu saskaņā ar I pielikuma X nodaļu;

f) pārvadāšanas laikā uz galamērķa valsti saskaņā ar I pielikuma XII nodaļu ir kopā ar veselības sertifikātu;

g) saskaņā ar I pielikuma XII nodaļu, pēc pēckaušanas veterinārās ekspertīzes uzglabā pietiekami higiēniskos apstākļos tādos uzņēmumos, kas apstiprināti saskaņā ar 8. pantu un ko uzrauga saskaņā ar I pielikuma IX nodaļu;

h) pārvadā uz galamērķa valsti pietiekami higiēniskos apstākļos saskaņā ar I pielikuma XIV nodaļu.

B. Izcirtņi vai gabali, kas ir mazāki nekā A sadaļā minētie, kā arī atkaulota gaļa:

a) ir atkaulota vai izcirsta gaļas sadalīšanas uzņēmumā, kas ir apstiprināts un ko uzrauga saskaņā ar 8. pantu;

b) ir atkaulota vai izcirsta un iegūta saskaņā ar I pielikuma VIII nodaļu, izmantojot:

— svaigu gaļu no dzīvniekiem, kuri nokauti dalībvalsts teritorijā un atbilst prasībām, kuras izklāstītas A sadaļā, izņemot tos, kas minēti f) un h) apakšpunktā, un ko pārvadā saskaņā ar I pielikuma XIV nodaļu, vai

— svaigu gaļu, kas ievesta no citas dalībvalsts un atbilst prasībām, kuras izklāstītas A sadaļā, vai

— svaigu gaļu, kas ievesta no trešām valstīm saskaņā ar Kopienas noteikumiem attiecībā uz svaigas gaļas ieviešanu no trešām valstīm;

c) ir uzglabāta saskaņā ar nosacījumiem, kas atbilst I pielikuma XIII nodaļai, tajos uzņēmumos, kuri ir apstiprināti saskaņā ar 8. pantu un ko uzrauga saskaņā ar I pielikuma IX nodaļu;

d) ir valsts pilnvarota veterinārārsta pārbaudīta saskaņā ar I pielikuma IX nodaļu;

e) ir iepakota saskaņā ar I pielikuma XI nodaļā noteiktajām prasībām;

f) atbilst A sadaļas c), e), f) un h) apakšpunktā noteiktajām prasībām.

C. Subproduktiem jābūt no apstiprinātas eksportētājvalsts lopkautuves vai gaļas sadalīšanas uzņēmuma un jāatbilst A vai B sadaļā minētajām prasībām.

D. Svaigai gaļai, kas uzglabāta apstiprinātā kādas dalībvalsts saldētavā saskaņā ar šo direktīvu vai ar Direktīvu 72/462/EEK un kas pēc tam nav tikusi apstrādāta, izņemot saistībā ar uzglabāšanu:

a) jāatbilst A sadaļas c), e), g) un h) apakšpunktā minētajām prasībām;

b) pārvadāšanas laikā uz galamērķa valsti pievieno sertifikātu, kas atbilst II pielikumā norādītajam paraugam.

Minēto sertifikātu sagatavo valsts pilnvarotais veterinārārsts, pamatojoties uz veselības sertifikātiem, kas bija pievienoti svaigas gaļas sūtījumiem, kad tie tika ievietoti glabāšanā, un ieviešanas gadījumā tajā ir jānorāda svaigās gaļas izcelsme.

2. Tomēr, neierobežojot Kopienas dzīvnieku veselības prasības, 1. punkts neattiecas uz:

a) svaigu gaļu, kas ievesta ar galamērķa valsts atļauju un nav paredzēta lietošanai pārtikā;

b) svaigu gaļu, kas paredzēta izstādēm, īpašiem pētījumiem vai analīzēm, ar noteikumu, ka ar oficiālu kontroli var nodroši

nāt, ka tādu gaļu nelieto pārtikā un ka pēc izstādes beigām vai īpašo pētījumu vai analīžu veikšanas gaļu, izņemot to, kuru izmanto analīžu nolūkos, iznīcina;

- c) svaigu gaļu, kas ievesta ar galamērķa valsts atļauju un paredzēta tikai starptautisko organizāciju un to bruņoto spēku vajadzībām, kas izvietoti tās teritorijā, bet dienē zem cita karoga; gadījumos, kas minēti pirmajā daļā, galamērķa valsts nodrošina, lai attiecīgo gaļu izlieto mērķiem, kādiem tā tika ieviesta galamērķa valsts teritorijā.

3. Veicot 1. punkta A daļas d) apakšpunktā minētās pēckaušanas veterinārās ekspertīzes, 1. punkta B daļas d) apakšpunktā minēto uzraudzību un uzraudzību pār atbilstību I pielikuma XIV nodaļas prasībām, valsts pilnvarotajam veterinārārstam var palīdzēt palīgi, kas darbojas viņa uzraudzībā un uz viņa atbildību.

Sīki izstrādātus noteikumus, kas reglamentē šajā pantā minēto palīdzību, ciktāl tas nepieciešams, pieņem saskaņā ar 16. pantā noteikto procedūru.

Sīku informāciju par šajā punktā minēto palīgu profesionālo kvalifikāciju un par pienākumiem, kas tiem jāizpilda, nosaka Padome, pieņemot lēmumu pēc Komisijas priekšlikuma.

4. pants

1. Papildus 3. pantā noteiktajām prasībām, katra dalībvalsts nodrošina, lai no tās teritorijas uz citas dalībvalsts teritoriju tiktu nosūtīta tikai tāda svaiga gaļa, kas atbilst šādām prasībām:

- a) svaigai cūkgaļai — izņemot svaigo gaļu, kam veikta aukstum-apstrāde saskaņā ar Direktīvas 77/96/EEK I pielikumu — jābūt pārbaudītai uz trihinelozi saskaņā ar šīs direktīvas I pielikuma VII nodaļas 41. punkta D) apakšpunktu.

Pieņemot lēmumu vienbalsīgi pēc Komisijas priekšlikuma, kam pievienots ziņojums, ko sagatavo pēc apspriedes ar visu dalībvalstu medicīnas un veterinārajiem ekspertiem, Padome

nolemj, vai ir vajadzīga sistemātiska trihinelozes pārbaude saskaņā ar pirmo daļu. Negatīva lēmuma gadījumā Padome vienlaikus nolemj, kādos apstākļos tāda pārbaude nav vajadzīga.

- b) neierobežojot Direktīvas 81/602/EEK 5. pantu, dzīvniekiem vai gaļai jābūt veiktai paraugu pārbaudei attiecībā uz atliekvielām.

Tādu pārbaudi veic, lai noteiktu gan vielu ar farmakoloģisku iedarbību, gan to konversijas produktu atliekas, kā arī citu uz gaļu pārnestu vielu atliekas, kas var būt kaitīgas cilvēka veselībai.

Ja pārbaudē atklāj atliekvielas, kuru daudzums pārsniedz atļauto, tad gaļu atzīst par nederīgu lietošanai pārtikā.

Tādas pārbaudes attiecībā uz atliekām jāveic saskaņā ar pārbaudītām, zinātniski atzītām metodēm un jo īpaši ar Kopienas direktīvās vai citos starptautiskos standartos noteiktām metodēm.

Kad Zinātniskā veterinārā komiteja ir sniegusi atzinumu, tādi testi attiecībā uz atliekvielām jāspēj novērtēt, izmantojot standartmetodes, kas paredzētas saskaņā ar 16. pantā noteikto procedūru.

Saskaņā ar šo pašu procedūru katrā dalībvalstī jānozīmē vismaz viena references laboratorija, kas veic pārbaudi attiecībā uz atliekvielām gadījumos, kad piemēro 8. un 10. pantu.

Komisija šādas standartmetodes un references laboratoriju sarakstu publicē *Eiropas Kopienu Oficiālajā Vēstnesī*.

2. Pieņemot lēmumu pēc Komisijas priekšlikuma un līdz 1985. gada 1. janvārim Padome pieņem:

- sīki izstrādātus kontroles pasākumus,
- pielāides attiecībā uz vielām, kas minētas 1. punkta b) apakšpunkta otrajā daļā,
- paraugu ņemšanas biežumu.

Saskaņā ar šo pašu procedūru var pieņemt lēmumu veikt pārbaudes arī attiecībā uz 1. punkta b) apakšpunkta otrajā daļā neminētām vielām.

3. Pēc apspriedes ar Zinātnisko veterināro komiteju un līdz 1984. gada 1. aprīlim Komisija iesniegs ziņojumu, kā arī atbilstošus priekšlikumus par mikrobioloģiskajām kontrolēm higiēniskai svaigas gaļas ražošanai.

5. pants

Neierobežojot Direktīvu 81/602/EEK, katra dalībvalsts nodrošina, lai no tās teritorijas uz citas dalībvalsts teritoriju nenosūtītu šādu gaļu:

a) svaigu gaļu no:

- i) vepriem, ko izmanto vaislai,
- ii) kriptorhīdām un hermafrodītām cūkām,
- iii) nekastrētiem vepriem, kuru kautsvars pārsniedz ierobežojumu, kas jānosaka Padomei līdz 1983. gada 1. septembrim,

ja vien to nav paredzēts apstrādāt ar vienu no Direktīvā 77/99/EEK paredzētajām metodēm un tai nav īpašas atzīmes, kuru nosaka saskaņā ar 16. pantā noteikto procedūru;

b) malto gaļu, līdzīgā veidā sadalītu gaļu un mehāniski atdalītu gaļu;

c) svaigu gaļu:

- i) no dzīvniekiem, kam ievadīti stilbēni vai stilbēnu atvasinājumi, to sāļi vai esteri vai tireostatiskas vielas, un gaļu, kas satur šādu vielu atliekas,
- ii) kas satur citu vielu atliekas, kurām ir endokrīna iedarbība, antibiotikas, antimonu, arsēnu, pesticīdus vai citas vielas, kas ir kaitīgas vai kas var padarīt svaigas gaļas patēriņu bīstamu vai kaitīgu cilvēku veselībai, kā arī, ja šādas atliekas pārsniedz atļauto līmeni, vai, ja atļautais līmenis nav noteikts, tad tādu atliekvielu līmeni, kas zinātniski pierādīts kā nekaitīgs un par kuru Zinātniskā veterinārā komiteja ir izteikusi savu atzinumu;
- d) svaigu gaļu no dzīvniekiem, kam ievadītas vielas, kuras var padarīt gaļu bīstamu vai kaitīgu cilvēku veselībai, un par ko Zinātniskā veterinārā komiteja ir izteikusi savu atzinumu;

e) svaigu gaļu, kas apstrādāta ar jonizējošu vai ultravioleto starojumu vai kas marķēta ar krāsvielām, kuras saskaņā ar šo direktīvu nav paredzētas veselības marķējumam;

f) svaigu gaļu no dzīvniekiem, kuriem atklāta jebkura tuberkulozes forma, un svaigu gaļu no dzīvniekiem, kuriem pēc nokaušanas atklāta jebkura tuberkulozes forma vai kuri ir dzīvu vai nedzīvu *Cysticerci bovis* vai *Cysticerci cellulosa* nēsātāji, vai cūkām, kurām ir trihineloze;

g) svaigu gaļu no dzīvniekiem, kuri nokauti pārāk jauni;

h) liemeņa daļas vai subproduktus ar traumatiskiem bojājumiem, kas radušies neilgi pirms nokaušanas, jaunveidojumiem, kā arī inficētus vai ar izmaiņām, kā minēts 3. panta 1. punkta A daļas d) apakšpunktā;

i) liellopu galvas, galvas muskuļu vai citu galvas audu daļas, izņemot mēles un smadzenes;

j) gaļu no dzīvniekiem, kam lietoti mīkstinātāji;

k) asinis, kas nav iegūtas, ievērojot higiēnas nosacījumus, kuri jānosaka saskaņā ar 16. pantā paredzēto procedūru;

l) svaigu gaļu gabalos, kas sver mazāk par 100 g.

6. pants

1. Galamērķa valstis, ievērojot atbilstību Līguma vispārīgajiem noteikumiem, var piešķirt vienai vai vairākām eksportētājvalstīm vispārējas atļaujas vai atļaujas īpašiem gadījumiem, lai savā teritorijā ļautu ievest:

i) svaigu cūkgaļu, kas, atkāpjoties no 4. panta 1. punkta, nav pārbaudīta uz trihinelozi, ievērojot I pielikuma VII nodaļas 41. punkta D) apakšpunktu,

ii) svaigu cūkgaļu, kas minēta 5. panta a) apakšpunktā un paredzēta izmantošanai citām vajadzībām,

iii) svaigu gaļu, kas minēta 5. panta b) un i) līdz l) apakšpunktā.

Tādus produktus nedrīkst nosūtīt, ja vien tas nav izdarīts saskaņā ar 3. panta 1. un 3. punktu.

2. Ja galamērķa valsts piešķir vispārējo atļauju, ievērojot 1. punktu, tad tā tūlīt par to informē pārējās dalībvalstis un Komisiju.

3. Eksportētājvalstis veic visus vajadzīgos pasākumus, lai nodrošinātu to, ka veselības sertifikātos, kuru paraugi ir iekļauti II pielikumā, ir minēts, kura no 1. punktā paredzētajām iespējām ir izmantota.

7. pants

1. Pieņemot lēmumu vienbalsīgi pēc Komisijas priekšlikuma, Padome līdz 1985. gada 31. decembrim nosaka papildu prasības attiecībā uz saldētu gaļu.

Līdz šādas prasības stājas spēkā, Grieķijas Republika, ievērojot Līguma vispārīgos noteikumus, var saglabāt savas valsts tiesību normas attiecībā uz saldētu gaļu.

2. Grieķijas Republika, ievērojot Līguma vispārīgos noteikumus, var saglabāt kontroles attiecībā uz nepārņadžu gaļu, lai, iespējams, ierobežotu tādas gaļas lietošanu.

3. Padome, pieņemot lēmumu pēc Komisijas priekšlikuma, līdz 1985. gada 1. janvārim pieņem papildu nosacījumus attiecībā uz 2. panta c) punktā minētās gaļas higiēnisku ražošanu un kontroli.

Līdz tādi noteikumi stājas spēkā, dalībvalstis var saglabāt savus attiecīgos valsts tiesību aktus, ievērojot Līguma vispārīgos noteikumus.

8. pants

1. Katra dalībvalsts izveido tās apstiprināto uzņēmumu sarakstu, norādot katra uzņēmuma veterinārā apstiprinājuma numuru. Dalībvalstis šādu sarakstu nosūta pārējām dalībvalstīm un Komisijai.

Neviena dalībvalsts uzņēmumu neapstiprina, ja nav nodrošināta šīs direktīvas prasību izpilde. Dalībvalstis atceļ apstiprinājumu, ja vairs netiek pildīti nosacījumi, ar kādiem to piešķīra.

Ja ir veikta pārbaude saskaņā ar 9. pantu, tad attiecīgā dalībvalsts ņem vērā tajā izdarītos slēdzienus. Par apstiprinājuma atcelšanu informē pārējās dalībvalstis un Komisiju.

2. Par apstiprināto uzņēmumu pārbaudi un uzraudzību atbild valsts pilnvarotais veterinārārsts, kuram tikai praktiskos uzdevumos var palīdzēt šim mērķim atbilstīgi apmācīts personāls. Valsts pilnvarotajam veterinārārstam vienmēr jābūt brīvai pieejai visām uzņēmumu daļām, lai nodrošinātu atbilstību šīs direktīvas prasībām.

Sīki izstrādātus noteikumus, kas reglamentē šajā pantā minēto palīdzību, pieņem saskaņā ar 16. pantā noteikto procedūru.

3. Ja kāda dalībvalsts, īpaši pēc 10. panta 1. un 2. punktā minētās pārbaudes veikšanas, uzskata, ka apstiprināšanas noteikumi kādā no citās dalībvalstīs uzņēmumiem netiek vai vairs netiek ievēroti, tad tā attiecīgi informē tās valsts centrālo kompetento iestādi. Šī iestāde veic visus vajadzīgos pasākumus un paziņo pirmās dalībvalsts centrālajai kompetentajai iestādei par pieņemtajiem lēmumiem un šādu lēmumu pamatojumu.

Ja pirmajai dalībvalstij ir bažas, ka šādi pasākumi nav veikti vai nav atbilstoši, abas dalībvalstis kopā meklē līdzekļus un veidus situācijas atrisināšanai; vajadzības gadījumā tas var ietvert arī apmeklējumu. Domstarpības gadījumā par 4. panta 1. punkta piemērošanu, risinājumu meklē pamatojoties uz standartmetodi, ko nosaka saskaņā ar 16. pantā paredzēto procedūru, kā arī pēc Zinātniskās veterinārās komitejas atzinuma sniegšanas.

Attiecīgās dalībvalstis informē Komisiju par domstarpībām un panāktajiem atrisinājumiem.

Ja minētās dalībvalstis nevar vienoties, tad tās septiņās darba dienās iesniedz jautājumu Komisijai, kura norīko vienu vai vairākus veterināros ekspertus sniegt atzinumu.

Ņemot vērā šādu atzinumu vai atzinumu, kas izteikts saskaņā ar 9. panta 1. punktu, dalībvalstīm, ievērojot 15. pantā noteikto procedūru, var atļaut uz laiku aizliegt ievest savā teritorijā svaigu gaļu no šāda uzņēmuma.

Šādu atļauju drīkst atcelt, ievērojot 15. pantā noteikto procedūru un ņemot vērā papildu atzinumu, ko sniedz viens vai vairāki veterinārie eksperti.

Veterinārajiem ekspertiem jābūt tādas dalībvalsts pilsoņiem, kas nav iesaistīta domstarpībās.

Vispārējos noteikumus šā punkta piemērošanai pieņem saskaņā ar 16. pantā noteikto procedūru.

9. pants

1. Komisijas veterinārie eksperti, ciktāl vajadzīgs, lai nodrošinātu šīs direktīvas vienādu piemērošanu, var veikt pārbaudes uz vietas; viņi var pārbaudīt, vai apstiprinātie uzņēmumi atbilst šīs direktīvas, jo īpaši I pielikuma I, II un III nodaļas, prasībām. Komisija informē dalībvalstis par izmeklēšanas rezultātiem.

Dalībvalsts, kuras teritorijā tiek veikta pārbaude, ekspertiem sniedz visu viņu pienākumu izpildei vajadzīgo palīdzību.

Vispārīgos noteikumus šā panta izpildei pieņem saskaņā ar 16. pantā paredzēto procedūru.

Saskaņā ar šo pašu procedūru izveido kodeksu, kurā iekļauj noteikumus, kas jāievēro šajā daļā paredzēto pārbaūžu vajadzībām.

2. Padome līdz 1988. gada 1. janvārim pārskata šo pantu, pamatojoties uz Komisijas ziņojumu, kam šajā sakarā var pievienot priekšlikumus.

10. pants

1. Neierobežojot 6., 8. un 9. pantu, galamērķa dalībvalsts var pārbaudīt, vai visiem svaigās gaļas sūtījumiem, kā minēts šīs direktīvas 2. pantā, ir pievienots paredzētais veselības sertifikāts.

2. Ja ir nopietnas aizdomas par pārkāpumiem, tad galamērķa valsts var veikt nediskriminējošas pārbaudes, lai pārliecinātos par direktīvas prasību ievērošanu.

3. Parasti pārbaudes veic preču galamērķa vietā; tās var veikt arī citā piemērotā vietā, bet vienmēr ar nosacījumu, ka tādā gadījumā izvēlēta vieta pēc iespējas mazāk traucē preču pārvadājumus.

Pārbaudes, kas minētas 1. un 2. punktā, nedrīkst pārmērīgi kavēt preču pārvietošanu un laišanu tirgū vai radīt kavēšanos, kas var nelabvēlīgi ietekmēt gaļas kvalitāti.

4. Ja pārbaudes laikā, ko veic pamatojoties uz 2. punktu, atklāj, ka gaļa neatbilst šīs direktīvas prasībām, tad galamērķa valsts kompetentā iestāde var dot nosūtītājam, saņēmējam vai viņu pārstāvim iespēju izvēlēties — vai sūtījumu nosūtīt atpakaļ vai gaļu izmantot citiem mērķiem, ar noteikumu, ka to atļauj veselības apsvērumi; ja tā nav, tad izvēles iespējas var ietvert gaļas iznīcināšanu. Jebkurā gadījumā jāveic drošības pasākumi, lai novērstu šādas gaļas neatbilstošu izlietošanu.

5. a) Par šādiem lēmumiem un to pamatojumu jāpaziņo nosūtītājam vai viņa pārstāvim. Ja šāda persona to pieprasa, tad tie tūlīt jāpaziņo rakstiski, norādot arī pārsūdzības iespējas, kas paredzētas saskaņā ar spēkā esošajiem tiesību aktiem, kā arī to iesniegšanas veidus un termiņus;

b) ja šādi lēmumi pieņemti sakarā ar kādas lipīgas vai infekcijas slimības diagnozi vai cilvēku veselībai bīstamu bojājumu rašanos, tad tos tūlīt paziņo ražotājas dalībvalsts centrālajai kompetentajai iestādei un Komisijai;

c) kad tie ir paziņoti, var veikt attiecīgus pasākumus saskaņā ar 16. pantā noteikto procedūru, lai koordinētu citās dalībvalstīs veiktos pasākumus attiecībā uz šādu svaigo gaļu.

6. Padome līdz 1988. gada 1. janvārim pārskata šo pantu, pamatojoties uz Komisijas ziņojumu, kam šajā sakarā var pievienot priekšlikumus.

11. pants

1. Šī direktīva neietekmē pārsūdzības iespējas, kas saskaņā ar spēkā esošajiem tiesību aktiem pieejamas dalībvalstīs attiecībā uz lēmumiem, ko pieņēmušas kompetentās iestādes un kas paredzētas šajā direktīvā.

2. Visas dalībvalstis tādas gaļas nosūtītājiem, kuras tirdzniecība ir aizliegta saskaņā ar 10. pantu, piešķir tiesības saņemt eksperta atzinumu. Visas dalībvalstis nodrošina to, ka pirms kompetentās iestādes veic kādus citus pasākumus, piemēram, gaļas iznīcināšanu, ekspertiem ir iespēja noteikt, vai ir izpildīti 10. panta 4. punkta nosacījumi.

Ekspertam jābūt tādas dalībvalsts pilsonim, kas nav eksportētājvalsts vai galamērķa valsts.

Pēc dalībvalstu priekšlikumiem Komisija izveido to ekspertu sarakstu, kuriem var uzdot izstrādāt šādus atzinumus. Pēc apspriedes ar dalībvalstīm Komisija pieņem vispārējos noteikumus, kas jāpiemēro šādu atzinumu izstrādāšanas procedūrai.

12. pants

Padome, lemjot ar kvalificētu balsu vairākumu pēc Komisijas priekšlikuma, izdara grozījumus šīs direktīvas pielikumos, lai pielāgotu tos tehnoloģijas attīstībai.

Saskaņā ar šo procedūru līdz 1985. gada 1. janvārim jāgroza VII nodaļa.

13. pants

Saskaņā ar 16. pantā noteikto procedūru jebkurai dalībvalstij, kura nodrošina līdzīgas garantijas, pēc pieprasījuma var piešķirt atkāpes no I pielikuma 13. punkta c) apakšpunkta otrā,

trešā un ceturtā ievilkuma un no I pielikuma 24., 41. C un 45. punkta c) apakšpunkta. Šādās atkāpēs nosaka veselības nosacījumus, kas ir vismaz līdzvērtīgi minētajā pielikumā paredzētajām.

14. pants

Ja Kopienas noteikumus, kas attiecas uz svaigas gaļas ieviešanu no trešām valstīm, nepiemēro šīs direktīvas spēkā stāšanās laikā vai līdz to piemērošanas sākumam, tad valstu noteikumi attiecībā uz ievēdumiem no tādām valstīm nav labvēlīgāki kā tie, kas reglamentē Kopienas iekšējo tirdzniecību.

15. pants

1. Ja jāpiemēro šajā pantā noteiktā procedūra, tad priekšsēdētājs pēc paša iniciatīvas vai pēc kādas dalībvalsts pieprasījuma, tūlīt nodod jautājumus izskatīšanai Pastāvīgajā veterinārijas komitejā (turpmāk "komiteja"), kas izveidota ar Padomes 1968. gada 15. oktobra lēmumu.

2. Dalībvalstu balsis komitejā vērtē saskaņā ar Līguma 148. pantu. Priekšsēdētājs nebalso.

3. Komisijas pārstāvis iesniedz veicamo pasākumu projektu. Komiteja divās dienās sniedz savu atzinumu par šādiem pasākumiem. Atzinumus sniedz ar 45 balsu vairākumu.

4. Komisija apstiprina paredzētos pasākumus un tūlīt tos īsteno, ja tie ir saskaņā ar komitejas atzinumu. Ja tie nav saskaņā ar komitejas atzinumu vai atzinums nav sniegts, tad Komisija tūlīt iesniedz Padomei priekšlikumu par pasākumiem, kas jāapstiprina. Padome apstiprina pasākumus ar kvalificētu balsu vairākumu.

Ja 15 dienās pēc jautājuma iesniegšanas Padome nav apstiprinājusi nekādus pasākumus, tad Komisija apstiprina ierosinātos pasākumus un tūlīt tos īsteno, ja vien Padome ar vienkāršu balsu vairākumu nav pieņēmusi lēmumu pret šiem pasākumiem.

16. pants

1. Ja jāpiemēro šajā pantā noteiktā procedūra, tad priekšsēdētājs pēc savas iniciatīvas vai pēc dalībvalsts pieprasījuma, tūlīt nodod jautājumu izskatīšanai Komitejā.

2. Dalībvalstu balsis komitejā vērtē saskaņā ar Līguma 148. pantu. Priekšsēdētājs nebalso.

3. Komisijas pārstāvis iesniedz veicamo pasākumu projektu. Komiteja sniedz savu atzinumu par šiem pasākumiem termiņā, ko atkarībā no izskatīšanai iesniegtā jautājuma steidzamības nosaka priekšsēdētājs. Atzinumus sniedz ar 45 balsu vairākumu.

4. Komisija apstiprina pasākumus un tūlīt tos piemēro, ja tie ir saskaņā ar komitejas atzinumu. Ja tie nav saskaņā ar komitejas atzinumu vai ja atzinums nav sniegts, tad Komisija tūlīt iesniedz Padomei priekšlikumu par pasākumiem, kas jāapstiprina. Padome apstiprina pasākumus ar kvalificētu balsu vairākumu.

Ja triju mēnešu laikā pēc priekšlikuma iesniegšanas, Padome nav apstiprinājusi nekādus pasākumus, tad Komisija apstiprina ierosinātos pasākumus un tūlīt tos īsteno, ja vien Padome ar vienkāršu balsu vairākumu nav pieņēmusi lēmumu pret šiem pasākumiem.”

2. Direktīvas 10. un 11. pants kļūst attiecīgi par 17. un 18. pantu.

3. Pielikumus aizstāj ar šīs direktīvas pielikumiem.

2. pants

Pēc Komisijas priekšlikuma un līdz 1985. gada 1. janvārim, Padome pieņem Kopienas tiesību aktus par pārbaudes izmaksām, kuras rodas saistībā ar šo direktīvu.

3. pants

1. Dalībvalstīs stājas spēkā normatīvie un administratīvie akti, kas vajadzīgi, lai izpildītu šīs direktīvas prasības līdz 1985. gada 1. janvārim, un par to tās tūlīt informē Komisiju.

2. Līdz Direktīvas 64/433/EEK 4. panta 2. un 3. punkta īstenošanai un neierobežojot tās direktīvas 8. pantu, turpina piemērot valsts tiesību aktus, kas galamērķa valstī ir spēkā šīs direktīvas publicēšanas dienā, kā arī vienošanās, ko dalībvalstis līdz minētajai dienai noslēgušas attiecībā uz Direktīvas 64/433/EEK 4. panta 1. punkta b) apakšpunktā un 2. un 3. punktā paredzētajām pārbaudēm un šo pārbaudžu sertifikāciju, ievērojot Līguma vispārīgos noteikumus.

4. pants

Šī direktīva ir adresēta dalībvalstīm.

Briselē, 1983. gada 7. februārī

Padomes vārdā —
priekšsēdētājs
H. J. ROHR

I PIELIKUMS

VISPĀRĒJIE NOSACĪJUMI UZŅĒMUMU APSTIPRINĀŠANAI

Uzņēmumiem jābūt vismaz:

1. Telpās, kurās svaigu gaļu ražo, apstrādā vai uzglabā:
 - a) ūdensnecaurlaidīgam grīdas segumam, kas ir viegli tīrāms un dezinficējams, nepūstošs un ieklāts tā, lai atvieglotu ūdens novadišanu; ūdens jānovada uz notekcaurulēm, kas aprīkotas ar lūkām un restēm, lai novērstu smakas. Tomēr tādos uzņēmumos jābūt:
 - attiecībā uz telpām, kas minētas I nodaļas 13. punkta d) un f) apakšpunktā, II nodaļas 14. punkta a) apakšpunktā un III nodaļas 15. punkta a) apakšpunktā, ūdensnecaurlaidīgam grīdas segumam, kas ir viegli tīrāms un dezinficējams, nepūstošs un ieklāts tā, lai atvieglotu ūdens novadišanu, bet telpām, kas minētas 15. punkta a) apakšpunktā jābūt aprīkotām ar ierīci, ar kuru var viegli novadīt ūdeni,
 - attiecībā uz telpām, kas minētas III nodaļas 16. punkta a) apakšpunktā, ūdensnecaurlaidīgam un nepūstošam grīdas segumam;
 - b) gludām, izturīgām, ūdensnecaurlaidīgām sienām gaišās krāsās ar mazgājamu pārklājumu vismaz divu metru augstumā no grīdas un vismaz trīs metru augstumā no grīdas kautuvēs; atdzesēšanas vai saldēšanas telpās, kā arī saldētavās sienām jābūt pārklātām vismaz līdz uzglabāšanas augstumam. Sienām savienojuma vietā ar grīdu jābūt noapaļotām vai līdzīgi veidotām, izņemot III nodaļas 16. punkta a) apakšpunktā minētās telpas.

Tomēr koka sienas telpās, kas minētas III nodaļas 16. punktā, nevar būt par pamatu uzņēmuma apstiprinājuma atcelšanai, ja tās celtas līdz 1983. gada 1. janvārim;
 - c) durvīm no slodzi izturoša un nerūsējoša materiāla, bet, ja durvis ir no koka, tad abām to virsmām jābūt pārklātām ar gludu ūdensnecaurlaidīgu pārklājumu;
 - d) nepūstošiem izolācijas materiāliem bez smakas;
 - e) atbilstoši ventilācijai un, ja vajadzīgs, labai tvaika nosūkšanai;
 - f) atbilstošam dabīgajam vai mākslīgajam apgaismojumam, kas neizkropļo krāsas;
 2. a) pēc iespējas tuvāk darba vietām — pietiekamam daudzumam iekārtu roku mazgāšanai un dezinficēšanai, kā arī darbarīku mazgāšanai ar karstu ūdeni. Krāni nedrīkst būt darbināmi ar roku. Roku mazgāšanas iekārtās jābūt tekošam karstajam un aukstajam ūdenim vai ūdenim, kas iepriekš sajaukts līdz vajadzīgai temperatūrai, kā arī tīrīšanas un dezinfekcijas līdzekļiem un vienreizējas lietošanas roku dvieļiem;
 - b) iekārtām darbarīku dezinfekcijai ar karstu ūdeni, kura temperatūra ir ne mazāka kā 82° C;
3. Piemērotiem aizsarglīdzekļiem pret tādiem kaitēkļiem kā kukaiņi, grauzēji, utt.;
 4. a) instrumentiem un darba iekārtām, piemēram, izciršanas galdiem, galdiem ar maināmām izciršanas virsmām, konteineriem, transportiera lentēm un zāģiem no korozijizturīga materiāla, kas nevar sabojāt gaļu un ko ir viegli tīrīt un dezinficēt. Koka izmantošana ir aizliegta, izņemot telpās, kur uzglabā tikai higiēniski iepakotu svaigu gaļu;
 - b) korozijizturīgiem piederumiem un iekārtām, kas atbilst higiēnas prasībām attiecībā uz:
 - gaļas apstrādi,

- gaļas konteineru uzglabāšanu tā, lai ne gaļa, ne konteineri nononāktu tiešā saskarē ar grīdu vai sienām;
- c) iekārtām higiēniskai gaļas apstrādei aizsardzībai iekraušanas un izkraušanas laikā;
- d) īpašiem ūdensnecaurlaidīgiem konteineriem, kuros uzglabā gaļu, kas nav paredzēta lietošanai pārtikā, un kuri ir no nerūsējoša materiāla ar vākiem un aizdarēm, lai neļautu nepiederošām personām no tiem kaut ko izņemt, vai slēdzamai telpai šādai gaļai un subproduktiem, ja tie ir pietiekami lielā daudzumā, lai šāda telpa būtu vajadzīga, vai arī ja šādu gaļu un subproduktus katras darba dienas beigās neaizved vai neiznīcina; ja šādu gaļu aizvāc, izmantojot cauruļvadus, tiem jābūt būvētiem un uzstādītiem tā, lai novērstu jebkādu svaigās gaļas inficēšanas risku;
5. Saldēšanas iekārtām, lai saglabātu gaļas iekšējo temperatūru atbilstīgi šīs direktīvas prasībām. Šādās iekārtās jābūt drenāžas sistēmai, kas ir savienota ar notekcaurulēm tā, lai nevarētu inficēt gaļu;
6. Dzeramā ūdens piegādei spiedienā tikai Direktīvas 80/778/EEK nozīmē; tomēr izņēmuma gadījumos ir pieļaujama dzeramā ūdens standartiem neatbilstīga ūdens izmantošana tvaika ražošanai, ugunsdzēsības vajadzībām un saldēšanas iekārtu dzesēšanai ar nosacījumu, ka šim nolūkam uzstādīto cauruļu izvietojums nepieļauj iespēju šo ūdeni izmantot citiem mērķiem un ka netiks inficēta svaiga gaļa. Nedzeramā ūdens caurulēm jāatšķiras no dzeramā ūdens piegādes caurulēm;
7. Atbilstoši karsta dzeramā ūdens piegādei Direktīvas 80/778/EEK nozīmē;
8. Notekūdeņu novadišanas sistēmai, kas atbilst higiēnas prasībām;
9. Atbilstīgi aprīkotai slēdzamai telpai, kuru izmanto tikai veterinārais dienests; vai arī piemērotām telpām attiecībā uz saldētavām, kas minētas III nodaļas 16. punktā;
10. Iekārtām, kas jebkurā laikā ļauj efektīvi veikt veterinārās ekspertīzes, kas paredzētas šajā direktīvā;
11. Atbilstošam skaitam ģērbtuvju ar gludām, ūdensnecaurlaidīgām un mazgājamām sienām un grīdām, kā arī atbilstošam skaitam izlietņu, dušu un ūdensskalojuma tualetu. Tie nedrīkst būt tieši savienoti ar darba telpām. Izlietnēs jābūt tekošam karstajam un aukstajam ūdenim vai arī ūdenim, kas iepriekš sajaukts līdz vajadzīgajai temperatūrai, līdzekļiem roku tīrīšanai un dezinficēšanai, kā arī vienreizējas lietošanas roku dvieļiem; izlietņu krāni nedrīkst būt darbināmi ar roku. Tualetes telpu tuvumā ir jābūt pietiekamam skaitam šādu izlietņu;
12. Vietai un atbilstošām iekārtām transportlīdzekļu tīrīšanai un dezinficēšanai. Tomēr tādas vietas un iekārtas nav obligātas, ja ir noteikumi paredz, ka transportlīdzekļi jātīra un jādezinficē oficiāli atļautās vietās.

I NODAĻA

ĪPAŠI NOSACĪJUMI LOPKAUTUVJU APSTIPRINĀŠANAI

13. Papildus vispārīgajām prasībām lopkautuvēs jābūt vismaz:
- a) piemērotai pirmskaušanas novietnei vai, ja to atļauj klimats, aizgaldiem dzīvnieku novietošanai; sienām un grīdai ir jābūt izturīgām, ūdensnecaurlaidīgām, viegli tīrāmām un dezinficējamām; šīs vietas jāaprīko ar

dzirdinātavām un, ja vajadzīgs, barotavām, kā arī ar piemērotu drenāžas sistēmu šķidrums novadīšanai uz notekcaurulēm, kas aprīkotas ar lūkām un restēm;

- b) kaušanas telpām, kas ir pietiekami lielas, lai apmierinoši veiktu darbu; ja kaušanas telpās kauj gan cūkas, gan citu sugu dzīvniekus, tad jāierīko īpaša vieta cūku kaušanai; tomēr šāda īpaša vieta nav būtiska, ja cūkas un citu sugu dzīvniekus kauj dažādos laikos; tomēr šādos gadījumos plaucēšanu, depilāciju, nokasīšanu un svilināšanu veic īpašās vietās, kas ir nodalītas no kaušanas līnijas vai nu ar brīvu telpu, kas ir vismaz piecus metrus plata, vai ar šķērssieni, kas ir vismaz trīs metrus augsta;
- c) atsevišķām telpām, kas ir pietiekami lielas un ko izmanto vienīgi:
- kuņģu un zarnu iztukšošanai un tīrīšanai,
 - zarnu un spurekļa tīrīšanai, ja to veic lopkautuvē,
 - iepriekšējos ievilkumos neminēto subproduktu tīrīšanai un sagatavošanai, ieskaitot īpašu vietu galvu uzglabāšanai pietiekami tālu no citiem subproduktiem, ja šādas darbības veic lopkautuvē, bet ne kaušanas līnijā,
 - ādu, ragu, nagu un cūku saru uzglabāšanai gadījumā, ja tos nokaušanas dienā neaizved no lopkautuves;
- d) atsevišķai vietai subproduktu iepakojšanai, ja to veic lopkautuvē;
- e) slēdzamām telpām vai, ja klimats to atļauj, aizgaldiem slimiem vai iespējami inficētiem dzīvniekiem; slēdzamām telpām šādu dzīvnieku nokaušanai, aizturētas gaļas uzglabāšanai un konfiscētas gaļas uzglabāšanai. Telpas šādu dzīvnieku nokaušanai nav būtiskas apstiprinātā uzņēmumā, ja dalībvalsts noteikumi aizliedz nokaut šādus dzīvniekus vienā dienā ar dzīvniekiem, kuru gaļa ir paredzēta Kopienas iekšējai tirdzniecībai, vai pieprasa, lai tos nokautu pēc to dzīvnieku nokaušanas, kuru gaļa ir paredzēta Kopienas iekšējai tirdzniecībai, kā arī, lai tiktu veikti pasākumi, kas novērstu šādas gaļas inficēšanu. Šādā gadījumā telpas īpaši jāiztīra un jādezinficē oficiālā uzraudzībā, pirms tās atkal izmanto tādu dzīvnieku nokaušanai, kas paredzēti Kopienas iekšējai tirdzniecībai, vai jāveic pasākumi, lai nodrošinātu, ka šādus dzīvniekus nenokauj apstiprinātajā uzņēmumā, bet atsevišķās telpās, kas īpaši paredzētas šādam nolūkam;
- f) pietiekami lielām atdzesēšanas vai saldēšanas telpām, kas aprīkotas ar korozijizturīgiem piederumiem, kuri ir izveidoti tā, lai, pārvietojot vai novietojot svaigu gaļu, tā nenonāktu saskarē ar grīdu vai sienām;
- g) lopkautuves ieejas un izejas kontroles līdzekļiem;
- h) atdalītām netirajām ēkas daļām no tirajām, lai tās aizsargātu no piesārņošanas;
- i) tādām iekārtām, lai pēc iespējas varētu veikt apdullinātā dzīvnieka apstrādi, to piekarot; piekārtais dzīvnieks apstrādes laikā nekādā gadījumā nedrīkst nonākt saskarē ar grīdu;
- j) gaisa sliežu ceļu sistēmai turpmākai rīcībai ar gaļu;
- k) īpašam nodalījumam mēsliem, ja tos uzglabā lopkautuves teritorijā;
- l) telpai, kuras aprīkojums piemērots trihinellas pārbaudēm, ja šādus testus veic uzņēmumā.

II NODAĻA

ĪPAŠI NOSACĪJUMI GAĻAS SADALIŠANAS UZŅĒMUMU APSTIPRINĀŠANAI

14. Papildus vispārīgajām prasībām, gaļas sadalīšanas uzņēmumos jābūt vismaz:
- a) gaļas atdzesēšanas vai saldēšanas telpām, kas ir pietiekami lielas gaļas uzglabāšanai un, ja uzņēmumā uzglabā iepakotu gaļu, tad atsevišķai telpai iepakotas gaļas uzglabāšanai;
 - b) telpai gaļas sadalīšanai, atkaulošanai un iesaiņošanai, kas aprīkota ar pašrakstītājtermometru vai rādījumus reģistrējošu teletermometru;
 - c) telpai iepakojšanai, ja vien nav izpildīti XI nodaļas 62. punktā paredzētie nosacījumi;
 - d) telpai iepakojšanas un iesaiņošanas materiālu uzglabāšanai.

III NODAĻA

ĪPAŠI SALDĒTAVU APSTIPRINĀŠANAS NOSACĪJUMI

15. Papildus vispārīgajām prasībām, saldētavās, kurās uzglabā svaigu gaļu saskaņā ar XIII nodaļas 65. punkta pirmo ievilkumu, jābūt vismaz:
- a) pietiekami lielām atdzesēšanas un saldēšanas telpām, kuras ir viegli tīrāmas un kurās svaigu gaļu var uzglabāt 65. punkta pirmajā ievilkumā noteiktajās temperatūrās;
 - b) pašrakstītājtermometram vai rādījumus reģistrējošam teletermometram katrā glabāšanas zonā.
16. Papildus vispārīgajām prasībām, saldētavās, kurās uzglabā svaigu gaļu saskaņā ar XIII nodaļas 65. punkta otro ievilkumu, jābūt vismaz:
- a) pietiekami lielām atdzesēšanas un saldēšanas telpām, kuras ir viegli tīrāmas un kurās svaigu gaļu var uzglabāt 65. punkta otrajā ievilkumā noteiktajās temperatūrās;
 - b) pašrakstītājtermometram vai rādījumus reģistrējošam teletermometram katrā uzglabāšanas zonā.

IV NODAĻA

UZŅĒMUMA PERSONĀLA, TELPU UN IEKĀRTU HIGIĒNA

17. Attiecībā uz personālu, telpām un aprīkojumu jāpieprasa ievērot pilnīga tīrība:
- a) personālam jāvalkā tīrs darba apģērbs un galvassegas un, vajadzības gadījumā, kakla aizsargs. Personālam, kas ir iesaistīts dzīvnieku nokaušanā vai darbojas ar gaļu, jāmazgā un jādezinficē rokas vairākas reizes darba dienas laikā un ikreiz, kad atsāk darbu. Personām, kas bijušas saskarē ar slimiem dzīvniekiem vai inficētu gaļu, tūlīt rūpīgi jānomazgā plaukstas un rokas ar karstu ūdeni un tās jādezinficē. Smēķēt darba telpās un uzglabāšanas telpās ir aizliegts;
 - b) uzņēmumos nedrīkst ievest dzīvniekus, izņemot kaujamus dzīvniekus lopkautuvēs un dzīvniekus, kas ir nepieciešami lopkautuves darbam — šādu lopkautuvju iezogojumos. Grauzēji, kukaiņi un citi parazīti sistemātiski jāiznīcina;

- c) iekārtas un instrumenti, ko izmanto darbā ar gaļu, jātur tīri un labā tehniskā stāvoklī. Tos vairākas reizes darba dienas laikā rūpīgi notīra un dezinficē, kā arī darba dienas beigās un pirms atkārtotas izmantošanas, ja tie ir bijuši notraipīti.
18. Telpas, instrumentus un darba iekārtas nedrīkst izmantot citiem nolūkiem kā vien darbam ar svaigu gaļu. Šo prasību nepiemēro transportlīdzekļiem, ko izmanto III nodaļas 16. punkta a) apakšpunktā minētajās telpās, kad gaļa ir iepakota. Instrumentus gaļas sadalīšanai izmanto vienīgi, lai sadalītu gaļu.
19. Gaļa un gaļas konteineri nedrīkst nonākt tiešā saskarē ar grīdu.
20. Visiem nolūkiem jāizmanto dzeramais ūdens; tomēr nedzeramu ūdeni izņēmuma gadījumos var izmantot tvaika ražošanai ar nosacījumu, ka šim nolūkam ierīkotās caurules nepieļauj iespēju šo ūdeni izmantot citiem mērķiem, kā arī nepieļauj svaigas gaļas inficēšanu. Turklāt nedzeramu ūdeni izņēmuma gadījumos var izmantot saldēšanas iekārtu dzesēšanai. Nedzeramā ūdens caurulēm jāatšķiras no dzeramā ūdens piegādes caurulēm.
21. Aizliegts apkaisīt darba telpu un svaigas gaļas uzglabāšanas telpu grīdas ar zāģu skaidām vai jebkuru citu vielu.
22. Mazgāšanas līdzekļus, dezinfekcijas līdzekļus un citas vielas izmanto tā, lai tās nekaitētu instrumentiem, darba piederumiem un svaigai gaļai. Pēc šādu vielu lietošanas instrumenti un darbarīki rūpīgi jānoskalo dzeramajā ūdenī.
23. Personām, kas var inficēt gaļu, aizliedz ar to strādāt un darboties.
24. No jebkuras personas, kas strādā ar gaļu, pieprasa medicīnisku izziņu. Tajā jābūt apliecinājumam, ka nekas neliedz veikt šādu darbu; tas jāatjauno ik gadus un ikreiz, kad to pieprasa valsts pilnvarotais veterinārārsts; tam jābūt valsts pilnvarotā veterinārārsta rīcībā.

V NODAĻA

PIRMSKAUŠANAS VETERINĀRĀ EKSPERTĪZE

25. Dzīvniekiem jāveic pirmskaušanas veterinārās ekspertīzes dienā, kad tos atved uz lopkautuvi. Ja dzīvnieks nakti ir turēts pirmskaušanas novietnē, apskati atkārtoti tieši pirms kaušanas.
26. Valsts pilnvarotajam veterinārārstam pirmskaušanas veterinārā ekspertīze jāveic, ievērojot profesionālās normas, un piemērotā apgaismojumā.
27. Apskatē jānosaka:
- a) vai dzīvnieki neslimo ar kādu slimību, kas var tikt pārnesta uz cilvēkiem un dzīvniekiem, vai to simptomi, kā arī vispārējais veselības stāvoklis nenorāda, ka dzīvnieks varētu saslimt ar šādu slimību;
- b) vai tiem nav kādas slimības simptomi vai vispārējā veselības stāvokļa traucējumi, kas varētu padarīt gaļu par nederīgu lietošanai pārtikā; uzmanība jāpievērš arī jebkādam pazīmēm, kas liecina, ka dzīvniekam ir ievadītas vielas ar farmakoloģisku iedarbību vai tie ir apēduši citas vielas, kas to gaļu var padarīt kaitīgu cilvēka veselībai;
- c) vai tie nav noguruši, uzbudināti vai ievainoti.

28. Dzīvniekus nedrīkst nokaut, ja:
- tie uzrāda kādu no pazīmēm vai simptomiem, kas minēti 27. punkta a) un b) apakšpunktā;
 - tie nav pietiekami ilgi atpūtušies, kas nogurušiem vai uzbudinātiem dzīvniekiem ir ne mazāk kā 24 stundas, ja vien valsts pilnvarotais veterinārārsts Kopienas iekšējās tirdzniecības vajadzībām nenolemj citādi;
 - tiem ir atklāta tuberkuloze jebkurā formā.

VI NODAĻA

NOKAUŠANAS UN IZCIRŠANAS HIGIĒNA

29. Kaujamos dzīvniekus, ko ievēd kaušanas telpās, tūlīt jānokauj, bet atasiņošanu, ādas novilkšanu vai atsarošanu, tīrīšanu un iekšu izņemšanu veic tā, lai neinficētu gaļu.
30. Dzīvnieks pilnībā jāatasiņo; lietošanai pārtikā paredzētās asinis jāsavāc pilnīgi tīros traukos. Tās nedrīkst apmaisīt ar rokām, to var darīt tikai ar instrumentiem, kas atbilst higiēnas prasībām.
31. Tūlītēja un pilnīga ādas novilkšana ir obligāta, izņemot cūkas. Ja cūkām nenovelk ādu, tad tās tūlīt jāatsaro, un šim nolūkam var izmantot atsarošanas līdzekļus, ar nosacījumu, ka cūkas pēc tam rūpīgi noskalo ar dzeramo ūdeni.
32. Iekšas jāizņem tūlīt un tas jāveic ne vēlāk kā 45 minūtēs pēc apdullināšanas vai arī, ja dzīvnieku nokauj saskaņā ar rituālu, pusstundu pēc atasiņošanas. Plaušas, sirdi, aknas, nieres, liesu un videni var vai nu atdalīt, vai atstāt piestiprinātu pie liemeņa ar to dabīgajām saitēm. Ja orgānus atdala, tad tos jānumurē vai jāidentificē tā, lai varētu noteikt to piederību noteiktam liemenim; tā jārikojas arī ar galvu, mēli, gremošanas traktu un jebkuru citu dzīvnieka daļu, kuru pieprasa apskatei. Minētajām daļām jābūt pie liemeņa līdz apskates beigām. Visām sugām nieres jāatdala no tauku slāņa, kas to pārklāj; liellopiem, cūkām un nepārnadžiem jāatdala arī nieres kapsula.
33. Darbarīkus gaļā nedrīkst atstāt; gaļas tīrīšana, noslaukot ar drānu vai citu materiālu, kā arī uzpūšana ir aizliegta. Tomēr kāda orgāna uzpūšanu var atļaut rituāliem mērķiem, ar nosacījumu, ka to izņem no Kopienas iekšējās tirdzniecības.
34. Nepārnadžu, cūku, kas vecākas par četrām nedēļām, un liellopu, kas vecāki par sešiem mēnešiem, liemeņus iesniedz apskatei, sadalītus pusliemeņos gareniski gar mugurkaulu. Ja apskatē tas ir vajadzīgs, tad valsts pilnvarotais veterinārārsts var pieprasīt pārdaļīt gareniski jebkuru liemeni vai jebkuru galvu.
35. Liemeņus nedrīkst sadalīt, un nevienu nokautā dzīvnieka daļu nedrīkst paņemt prom vai apstrādāt pirms apskates beigām.
36. Aizturēta vai konfiscēta gaļa, kuņģi, zarnas un neēdami blakusprodukti pēc iespējas ātrāk jānovieto īpašās telpās.
37. Ja vairāku dzīvnieku asinis vai subproduktus savāc vienā konteinerā pirms pēckaušanas veterinārās ekspertīzes pabeigšanas, tad viss konteinerā saturs jāatzīst par nederīgu Kopienas iekšējai tirdzniecībai, ja kādu no attiecīgo dzīvnieku liemeņiem atzīst par nederīgu lietošanai pārtikā.

VII NODAĻA

PĒCKAUŠANAS VETERINĀRĀ EKSPERTĪZE

38. Visas dzīvnieku daļas, tostarp asinis, jāpārbauda tūlīt pēc kaušanas, lai nodrošinātu, ka gaļa ir derīga lietošanai pārtikā.

39. Pēckaušanas veterinārajā ekspertīzē jāietver:

- a) nokautā dzīvnieka, jo īpaši b) apakšpunktā minēto orgānu vizuāla pārbaude;
- b) dažu orgānu, jo īpaši plaušu, aknu, liesas, mēles un dažu limfmezglu, un, atkarībā no valsts pilnvarotā veterinārārsta slēdziena, dzemdes un tesmeņa palpācija;
- c) griezumus dažos orgānos un limfmezglos; ja dažu orgānu vizuālā pārbaudē vai palpācijā atklāj bojājumus, kas var inficēt liemeni, iekārtas, personālu vai darba telpas, tad griezumus šādos orgānos nedrīkst izdarīt kaušanas telpā vai jebkurā citā uzņēmuma vietā, kur var inficēt svaigu gaļu;
- d) konsistences, krāsu, smaržu un, vajadzības gadījumā, garšas anomāliju izmeklēšana;
- e) vajadzības gadījumā laboratoriskā pārbaude, jo īpaši attiecībā uz vielām, kas minētas 4. panta 1. punkta b) apakšpunktā.

40. Valsts pilnvarotajam veterinārārstam jo īpaši jāpārbauda:

- a) asiņu krāsa, to sarecēšanas īpašības un svešķermeņu iespējamā atrašanās asinīs;
- b) galva, rīkle, aizrīkles, apakšžokļa un pieauss limfmezgli (*līn. retro-pharyngiales mandibulares un parotidei*) un mandeles, ar atbrīvotu mēli, lai varētu rūpīgi apskatīt muti un žāvu. Liellopiem un cūkām pēc pārbaudes jāizņem mandeles;
- c) plaušas, traheja, barības vads, bronhu un videnes limfmezgli (*līn. bifurcationes, eparteriales un mediastinales*), turklāt ar gareniski atvērtu traheju un galvenajiem bronhu zariem un ar aizmugurējā trešdaļā perpendikulāri to galvenajām asīm iegrieztām plaušām;
- d) sirds somiņa un gareniski iegriezta sirds, lai tiktu atvērti sirds kambari un būtu griezumus caur starpkambaru starpsienu;
- e) diafragma;
- f) aknas, žultspūslis un žultsvadi, kā arī aknu un aizkuņģa dziedzeru limfmezgli (*līn. portales*);
- g) kuņģa-zarnu trakts, apzarnis, kuņģa un apzarņa limfmezgli (*līn. gastrici mesenterici, craniales un caudales*);
- h) liesa;
- i) nieres un to limfmezgli (*līn. renales*), un urīnpūslis;
- j) plaušu plēve un vēderplēve;
- k) dzimumorgāni; govīm dzemde jāatver ar garenisku iegriezumu, izņemot gadījumus, kad tā nav paredzēta lietošanai pārtikā; kuļļiem un buļļiem virsējie cirkšņa limfmezgli (*līn. inguinales superficiales*);
- l) tesmenis un tā limfmezgli (*līn. supramammarii*); govīm tesmenis jāatver ar garu, dziļu iegriezumu līdz pat piena maisiņiem (*simus galactophores*), izņemot gadījumus, kad tas nav paredzēts lietošanai pārtikā;
- m) jaunu dzīvnieku nabas apvidus un locītavas; šaubu gadījumā nabas apvidu jāiegriež un locītavas jāatver.

Iepriekš minētie limfmezgli sistemātiski jāpakļauj vairākiem iegriezumiem un vizuālai pārbaudei.

Šaubu gadījumā tādā pašā veidā jāiegriež šādi limfmezgli: virsējie kakla, priekšpleča (*līn. cervales superficiales*), paduses (*līn. axillares proprii et primae costae*), krūtškaula (*līn. sternales craniales*), dziļie kakla (*līn. cervicales profundī*), ribu un kakla (*līn. costocervicales*), paceles (*līn. poplitei*), apakšējie iegurņa (*līn. subiliaci*), sēžas (*līn. ischiatici*), zarnu

kaula un jostas (*lnn. iliaci et lumbales*), virsējie cirkšņa (*lnn. inguinales superficiales*). Aitām un kazām sirds atvēršana, mēles atbrīvošana, iegriezumi plaušās un bronhos un iegriezumi limfmezglos ir vajadzīgi tikai šaubu gadījumā, bet minētie orgāni un limfmezgli jāpārbauda.

Cūkām iegriezums galvas limfmezglos, izņemot zemžokļa limfmezglu, un iegriezums plaušu un kuņģa-zarnu trakta limfmezglos, kā arī nieru limfmezglos ir vajadzīgs tikai šaubu gadījumā, bet minētie orgāni un limfmezgli jāpārbauda. Plaušu iegriezums, kas paredzēts c) apakšpunktā, nav vajadzīgs, ja plaušas netiks lietotas pārtikā.

41. Turklāt valsts pilnvarotajam veterinārārstam sistemātiski jāveic:

A. Izmeklēšana cisticerkozes atklāšanai:

a) liellopos, kas ir vairāk nekā sešas nedēļas veci; šajā izmeklēšanā jāpārbauda:

- mēle, kuras muskulatūra jāiegriež gareniski uz apakšējās virsmas, pašu mēli pārāk nesabojājot,
- barības vads, kas jāatbrīvo no trahejas,
- sirds, kas, papildus iegriezumam, kurš paredzēts 40. punkta d) apakšpunktā, jāsadala divos pretējos punktos no sirds priekškambaru austiņām līdz galotnei,
- ārējie gremošanas muskuļi, kuros izdara divus iegriezumus paralēli apakšžokļa malai,
- iekšējie gremošanas muskuļi (iekšējie pterigoīdie muskuļi), kas jāiegriež gar vienu plakni,
- diafragma, kuras muskuļu daļa jāatbrīvo no serozās daļas, izņemot teļus,
- skaidri saredzamās liemeņa muskuļu virsmas;

b) cūkās; šajā izmeklēšanā jāpārbauda skaidri saredzamās muskuļu virsmas, jo īpaši augšstilba muskuļi, vēdera sieniņa, jostas muskuļi, kas ir atbrīvoti no taukaudiem, diafragmas saites, starpribu muskuļi, sirds, mēle un balsene.

B. Izmeklēšana distomatozes atklāšanai liellopos, aitās un kazās, izdarot iegriezumus aknu aizmugurējā virsmā, lai pārbaudītu žultsvadus, un liellopos, izdarot dziļus iegriezumus astes daivas pamatnē.

C. Izmeklēšana ļauno ienāšu atklāšanai nepārnadžos, rūpīgi izmeklējot trahejas, balsenes, deguna dobumu, sinusu un to atzarojumu gļotādu, pēc galvas sašķelšanas vidējā plāksnē un deguna starpsienas izgriešanas.

Tomēr šādu pārbaudi var aizstāt ar alternatīvām pārbaudēm saskaņā ar 16. pantā noteikto procedūru.

D. Svaiga gaļa no cūkām, kas satur skeleta muskuļus (šķērsvītrotos muskuļus), jāizmeklē uz trihinelozi valsts pilnvarotā veterinārārsta uzraudzībā un uz viņa atbildību.

Šāda izmeklēšana jāveic saskaņā ar pārbaudītām, zinātniski atzītām metodēm un jo īpaši ar Kopienas direktīvās vai citos starptautiskos standartos noteiktām metodēm.

Rezultāti jānovērtē, izmantojot standartmetodi, kas paredzēta saskaņā ar 16. pantā noteikto procedūru un pēc tam, kad savu atzinumu ir sniegusi Zinātniskā veterinārā komiteja; šādas metodes ticamībai jābūt vismaz tikpat lielai kā Direktīvas 77/96/EEK I pielikuma 1. punktā noteiktās trihinoskopijas ticamībai.

Komisijai standartmetodes apraksts jāpublicē *Eiropas Kopienu Oficiālajā Vēstnesī*.

VIII NODAĻA

PRASĪBAS ATTIECĪBĀ UZ GAĻU, KAS PAREDZĒTA SADALIŠANAI

42. Gabalu sadalīšana mazākos gabalos, nekā noteikts 3. panta 1. punkta a) apakšpunktā, vai atkaulošana ir atļauta tikai gaļas sadalīšanas uzņēmumos.
43. Uzņēmuma īpašniekam vai viņa pārstāvim jāatvieglo uzraudzības darbs uzņēmumā, jo īpaši jebkuru darbību, ko uzskata par vajadzīgu, un jānodod nepieciešamās iekārtas uzraudzības dienesta rīcībā; viņam jāspēj pēc pieprasījuma paziņot tam valsts pilnvarotajam veterinārārstam, kurš atbild par uzraudzību, par gaļas sadalīšanas uzņēmumā ievestās gaļas izcelsmi.
44. Gaļu, kas neatbilst 3. panta 1. punkta B daļas b) apakšpunkta prasībām, nedrīkst novietot apstiprinātos gaļas sadalīšanas uzņēmumos, ja vien to nenovieto īpašās glabāšanas zonās; tā jāsadala citā vietā un citā laikā nekā gaļa, kas atbilst minētajām prasībām. Valsts pilnvarotajam veterinārārstam vienmēr jābūt pieejamām visām noliktavām un darba telpām, lai pārliecinātos, ka iepriekš minētos noteikumus stingri ievēro.
45. a) Svaigu gaļu II nodaļas 14. punkta b) apakšpunktā minētajās telpās ievēd pakāpeniski, pēc vajadzības. Tiklīdz gaļa ir sadalīta un, ja vajadzīgs, iepakota, tā jāpārved uz attiecīgo telpu, kas minēta II nodaļas 14. punkta a) apakšpunktā.
b) Sadalīšanas, atkaulošanas, iesaiņošanas un iepakojšanas laikā gaļas iekšējai temperatūrai jābūt stabilai, un tā nedrīkst pārsniegt + 7 °C. Sadalīšanas laikā sadalīšanas telpas temperatūra nedrīkst pārsniegt + 12 °C.
c) Atkāpjoties no a) un b) apakšpunkta, gaļu var sadalīt, kamēr tā vēl ir silta. Tādā gadījumā gaļa no kaušanas telpām jāpārved tieši uz sadalīšanas telpu. Bez tam kaušanas telpai un gaļas sadalīšanas telpai jābūt izvietotai tai pašā ēku grupā un pietiekami tuvu, lai gaļu varētu pārvest vienā paņēmienā un sadalīt tūlīt pēc pārvešanas. Tūlīt pēc sadalīšanas un, ja vajadzīgs, iepakojšanas, gaļa jāpārved uz piemērotu atdzesēšanas telpu.
d) Sadalīšana jāveic tā, lai novērstu jebkādu gaļas notraipīšanu. Jāizņem kaulu šķembas un asins recekļi. Pēc sadalīšanas iegūto gaļu, kas nav paredzēta lietošanai pārtikā, jāsavāc 4. punkta d) apakšpunktā minētajās iekārtās.

IX NODAĻA

IZCIRTŅU UN UZGLABĀTAS GAĻAS VESELĪBAS PĀRBAUDE

46. Apstiprinātus gaļas sadalīšanas uzņēmumus un apstiprinātas saldētavas uzrauga valsts pilnvarotais veterinārārsts. Pēdējais savlaicīgi jāinformē par tādas gaļas sadalīšanu, kas paredzēta Kopienas iekšējai tirdzniecībai.
47. Uzraudzībai, ko veic valsts pilnvarotais veterinārārsts, jāparedz šādi uzdevumi:
 - svaigas gaļas ieviešanas un izvešanas uzraudzība,
 - tādas svaigas gaļas veselības pārbaude, ko glabā 46. punktā minētajos uzņēmumos un kas paredzēta Kopienas iekšējai tirdzniecībai,

- svaigas gaļas, kas paredzēta Kopienas iekšējai tirdzniecībai, veselības pārbaude pirms sadalīšanas un pirms izvešanas no 46. pantā minētajiem uzņēmumiem,
- tādu dokumentu izveidošana un izsniegšana, kas paredzēti 3. panta 1. punkta A daļas f) apakšpunktā un X nodaļas 54. punktā,
- IV nodaļā paredzēto telpu, iekārtu un instrumentu tīrības, kā arī personāla higiēnas, tostarp viņu apģērba, uzraudzība,
- visu paraugu ņemšana laboratoriskām pārbaudēm, piemēram, lai noteiktu kaitīgu mikroorganismu, piedevu vai citu neatļautu ķīmisku vielu klātbūtni. Šādu pārbauzu rezultāti jāievada reģistrā,
- jebkāda cita uzraudzība, ko veterinārārsts uzskata par vajadzīgu, lai nodrošinātu atbilstību šai direktīvai.

X NODAĻA

VESELĪBAS MARĶĒJUMS

48. Veselības marķēšanu veic valsts pilnvarotā veterinārārsta uzraudzībā. Šim nolūkam viņš uzglabā un uztur:

- a) instrumentus, kas paredzēti gaļas veselības marķēšanai, kurus drīkst nodot palīgiem tikai marķēšanas laikā un tik ilgi, cik tas šim nolūkam ir vajadzīgs;
- b) etiķetes un iesaiņošanas materiālus marķēšanai saskaņā ar šo nodaļu. Etiķetes un iesaiņošanas materiālus izsniedz palīgiem pirms lietošanas un vajadzīgajā skaitā.

49. Veselības marķējumam jābūt:

- a) vai nu ovālai zīmei, kas ir vismaz 6,5 cm plata un 4,5 cm gara, uz kuras labi salasāmiem burtiem un cipariem jānorāda šāda informācija:

— augšējā daļā nosūtītājvalsts sākumburtu drukātiem burtiem (t. i., viens no šiem):

B/D/DK/F/GR/IRL/I/L/NL/UK,

kam seko uzņēmuma veterinārā apstiprinājuma numurs,

— apakšējā daļā — viens no šiem sākumburtu savienojumiem: CEE, EEG, EWG, EOE, EEK vai EOK;

- b) vai ovālai zīmei, kas ir vismaz 6,5 cm plata un 4,5 cm gara, uz kuras labi salasāmiem burtiem un cipariem jānorāda šāda informācija:

— augšējā daļā nosūtītājvalsts nosaukums drukātiem burtiem,

— centrā — uzņēmuma veterinārā apstiprinājuma numurs,

— apakšējā daļā viens no šiem sākumburtu savienojumiem: CEE, EEG, EWG, EOE, EEK vai EOK.

Burtiem jābūt vismaz 0,8 cm augstiem, bet cipariem — vismaz 1 cm augstiem. Veselības marķējumā papildus drīkst būt arī norāde uz valsts pilnvaroto veterinārārstu, kas veicis gaļas veselības pārbaudi.

50. Liemeņi jāapzīmogo ar tinti vai tajos jāiededzina marķējums saskaņā ar 49. punktu:

- tie, kuri sver vairāk nekā 65 kilogramus, jāmarķē uz katra pusliemeņa, vismaz šādās vietās: uz augsttilba, krustu, muguras, krūšu un plecu ārējās virsmas,

— pārējie liemeņi jāmarķē vismaz četrās vietās — uz pleca un uz augšstilbu ārējās virsmas.

51. Liellopu, cūku un nepārnadžu aknās marķējums jāiededzina saskaņā ar 49. punktu.

Visi citi subprodukti jāapzīmogo ar tinti vai tajos jāiededzina marķējums saskaņā ar 49. punktu, ja vien tie nav iesaiņoti vai iepakoti un marķēti saskaņā ar 54. un 55. punktu.

52. Izcirtņi, kas iegūti gaļas sadalīšanas uzņēmumos no oficiāli marķētiem liemeņiem, jāapzīmogo ar tinti vai tajos jāiededzina marķējums saskaņā ar 49. punktu, ja vien tie nav iesaiņoti vai iepakoti.

53. Iepakojums vienmēr jāmarķē saskaņā ar 54. punktu.

54. Uz iepakotiem izcirtņiem un iepakotiem subproduktiem, kas minēti 51. un 52. punktā, jābūt veselības marķējumam saskaņā ar 49. punktu; marķējumā jānorāda gaļas sadalīšanas uzņēmuma apstiprinājuma numurs, nevis lopkautuves apstiprinājuma numurs. Marķējums jāuzspiež uz etiķetes, ko piestiprina pie iepakojuma, vai jāuzdrukā uz iepakojuma tā, lai, iepakojumu atverot, to iznīcinātu; uz etiķetes jābūt arī sērijas numuram, ja vien centrālā kompetentā iestāde nenolemj, ka Kopienas iekšējās tirdzniecības vajadzībām tas nav obligāti. Tomēr, ja izcirtņus vai subproduktus iesaiņo saskaņā ar XI nodaļas 61. punktu, tad iepriekš minēto etiķeti var piestiprināt iesaiņojumam. Subproduktiem, kas ir iepakoti lopkautuvē, marķējumā jābūt attiecīgās lopkautuves veterinārā apstiprinājuma numuram.

55. Papildus 54. punkta prasībām, ja svaigu gaļu iesaiņo tirdzniecībai paredzētās porcijās, ko tieši pārdos patērētājam, tad 49. punkta a) apakšpunktā paredzētais veselības marķējuma atveidojums jāuzdrukā arī uz iesaiņojuma vai tam piestiprinātās etiķetes. Marķējumā jānorāda gaļas sadalīšanas uzņēmuma apstiprinājuma numurs, nevis lopkautuves apstiprinājuma numurs. Šīs direktīvas 49. punktā minētās prasības attiecībā uz izmēriem neattiecas uz šajā punktā paredzēto marķējumu. Tomēr subproduktiem, kas ir iesaiņoti lopkautuvē, marķējumā jānorāda attiecīgās lopkautuves veterinārā apstiprinājuma numurs.

56. Uz nepārnadžu gaļas un tās iepakojuma jābūt īpašam marķējumam, ko nosaka saskaņā ar 16. pantā paredzēto procedūru.

57. Par krāsvielām, ko var izmantot svaigas gaļas marķēšanai, lemj saskaņā ar 16. pantā noteikto procedūru. Līdz šāda lēmuma pieņemšanai drīkst izmantot tikai metilvioleto krāsvielu.

XI NODAĻA

SVAIGAS GAĻAS IESAIŅOŠANA UN IEPAKOŠANA

58. a) Iepakojumam (piemēram, iepakojuma kastēm, kartona kastēm) jāatbilst visām higiēnas prasībām, jo īpaši:

- tas nedrīkst mainīt gaļas organoleptiskās īpašības,
- tas nedrīkst būt tāds, kas var pārnest uz gaļu cilvēka veselībai kaitīgas vielas,
- tam jābūt pietiekami izturīgam, lai nodrošinātu efektīvu gaļas aizsardzību, to pārvadājot un ar to rīkojoties.

b) iepakojumu nedrīkst izmantot vairākkārt, ja vien tas nav pagatavots no viegli tīrāmiem un iepriekš notīrītiem un dezinficētiem korozijizturīgiem materiāliem.

59. Svaigas gaļas izcirtņi vai subprodukti jāiesaiņo tūlīt pēc sadalīšanas un saskaņā ar higiēnas prasībām.

Izņemot cieta cūku speķa un vēdera gabalus, izcirtņiem un subproduktiem, ja vien tos nepārvadā uzkārtus, visos gadījumos jābūt apgādātiem ar aizsargiesaiņojumu.

Šādam iesaiņojumam jābūt caurspīdīgam un bezkrāsainam, kā arī jāatbilst 58. punkta a) apakšpunkta pirmā un otrā ievilkuma nosacījumiem; to nedrīkst atkārtoti izmantot gaļas iesaiņošanai.

60. Iesaiņota gaļa jāiepako.

61. Tomēr, ja iesaiņojums atbilst visiem nosacījumiem attiecībā uz aizsardzību, kas jānodrošina iepakojumam, tam nav jābūt caurspīdīgam un bezkrāsainam un nav vajadzīga ievietošana otrā konteinerā, ar nosacījumu, ka ir izpildīti pārējie 58. punkta nosacījumi.

62. Gaļas sadalīšanu, atkaulošanu, iesaiņošanu un iepakošanu var veikt vienā un tajā pašā telpā, ja ir izpildīti šādi nosacījumi:

- a) telpai jābūt pietiekami plašai un aprīkotai tā, lai tiktu nodrošināti higiēniski darba apstākļi;
- b) iepakojamo un iesaiņojamo materiālu tūlīt pēc ražošanas pārklāj ar noslēgtu aizsargapvalku; pārvedot uz uzņēmumu, šis aizsargapvalks jāsgargā no bojājumiem, un uzņēmumā jāuzglabā higiēniskos apstākļos atsevišķā telpā;
- c) telpās iepakojamā materiāla glabāšanai nedrīkst būt putekļi un kaitēkļi, un tajās nedrīkst ieplūst gaiss no telpām, kas satur vielas, kuras var inficēt svaigu gaļu. Iepakojuma materiālu nedrīkst glabāt uz grīdas;
- d) iepakojums jākomplektē higiēniskos apstākļos un pirms to nogādā telpā;
- e) telpā iepakojums jānogādā higiēniskos apstākļos un nekavējoties jāizlieto. To nedrīkst darīt personāls, kas strādā ar svaigu gaļu;
- f) tūlīt pēc iepakošanas gaļa jānovieto tai atvēlētajā glabāšanas telpā.

63. Šajā nodaļā minētajā iepakojumā drīkst būt tikai sadalīta gaļa no vienas sugas dzīvniekiem.

XII NODAĻA

VESELĪBAS SERTIFIKĀTS

64. Iekraušanas brīdī valsts pilnvarotais veterinārārsts izsniedz veselības sertifikāta oriģināleksemplāru, kam jābūt kopā ar gaļu, to pārvedot uz galamērķa valsti.

Sertifikāta formai un saturam jāatbilst II pielikumā iekļautajam paraugam, un tas jāaizpilda vismaz galamērķa valsts oficiālajā valodā vai valodās. Tam jābūt uz vienas lapas.

XIII NODAĻA

UZGLABĀŠANA

65. — Svaiga gaļa jāatdzesē tūlīt pēc pēckaušanas veterinārās ekspertīzes un jāuzglabā, nodrošinot nemainīgu iekšējo temperatūru, kas nepārsniedz + 7 °C liemeniem un izcirtņiem un + 3 °C — subproduktiem.

— Saldēšanai paredzēta svaiga gaļa pēc nokaušanas un turpmākā stabilizācijas perioda ātri jāsasaldē. Saldētā gaļa jāuzglabā temperatūrā — 12° C vai zemākā.

66. III nodaļas 15. un 16. punktā minētajās telpās nedrīkst uzglabāt nekādus citus produktus, kas var ietekmēt gaļas higiēnu vai to inficēt, ja vien gaļa nav iepakota un to neuzglabā atsevišķi.
67. III nodaļas 15. un 16. punktā minētajās noliktavās jāreģistrē glabāšanas temperatūra.

XIV NODAĻA

PĀRVADĀŠANA

68. Svaiga gaļa jāpārvadā aizplombētos transportlīdzekļos, kas izplānoti un aprīkoti tā, lai pārvešanas laikā saglabātu XIII nodaļā noteikto temperatūru.

Ja gaļu pārved no lopkautuves uz gaļas sadalīšanas uzņēmumu tajā pašā dalībvalstī, tad aizplombēšana nav vajadzīga.

69. Transportlīdzekļiem, kas paredzēti šādas gaļas pārvadāšanai, jāatbilst šādām prasībām:
- to iekšējām virsmām un jebkurām citām daļām, kas var nonākt saskarē ar gaļu, jābūt no korozijizturīga materiāla, kas nevar ietekmēt gaļas organoleptiskās īpašības, vai arī padarīt gaļu kaitīgu cilvēka veselībai; šādām virsmām jābūt gludām, viegli tīrāmām un dezinficējamām;
 - tiem jābūt ūdensnecaurlaidīgiem, kā arī apgādātiem ar efektīvām ierīcēm gaļas aizsardzībai pret kukaiņiem un putekļiem;
 - pārvadājot liemeņus, pusliemeņus, liemeņu ceturtdaļas un neiekotus izcirtņus, transportlīdzekļi jāapgādā ar korozijizturīgiem piederumiem gaļas piestiprināšanai tādā augstumā, lai tā nevarētu nonākt saskarē ar grīdu; šis noteikums neattiecas uz saldētu gaļu higiēniskā iepakojumā. Tomēr gaisa pārvadājumos piederumi gaļas uzkrāšanai nav vajadzīgi, ja nodrošina piemērotas korozijizturīgas iekārtas gaļas iekraušana, uzglabāšanai un izkraušana higiēniskos apstākļos.
70. Transportlīdzekļus, kuri paredzēti gaļas pārvadāšanai, nekādā gadījumā nedrīkst izmantot dzīvu dzīvnieku vai produktu pārvadāšanai, kas var kaitēt gaļai vai inficēt to.
71. Gaļu nedrīkst pārvadāt vienlaikus tajā pašā transportlīdzeklī kopā ar citiem produktiem, kas var ietekmēt gaļas higiēnu vai to inficēt, ja vien nav veikti atbilstoši drošības pasākumi. Bez tam kuņģus nedrīkst pārvadāt, ja tie nav noplaucēti un iztīrīti, bet galvas un kājas — ja tās nav nodīrātas vai noplaucētas un atsartotas.
72. Svaigu gaļu nedrīkst pārvadāt transportlīdzeklī vai konteinerā, kas nav tīrs un nav dezinficēts.
73. Liemeņi, pusliemeņi un liemeņu ceturtdaļas, izņemot saldētu gaļu, kas iepakota saskaņā ar higiēnas prasībām, pārvadāšanas laikā jāpiekar, izņemot gaisa pārvadājumos saskaņā ar 69. punkta c) apakšpunktu.
- Citus izcirtņus un subproduktus, ja tie nav iepakoti vai ievietoti korozijizturīgos konteineros, jāpiekar vai arī jānovieto uz stiprinājumiem. Šādiem stiprinājumiem, iepakojumiem vai konteineriem jāatbilst higiēnas prasībām, jo īpaši attiecībā uz iepakojumu, kā arī šis direktīvas noteikumiem. Iekšas vienmēr jāpārvadā ūdensnecaurlaidīgos un taukus necaurlaidīgos iepakojumos, ko var izmantot atkārtoti tikai pēc tīrīšanas un dezinficēšanas.
74. Valsts pilnvarotajam veterinārārstam pirms nosūtīšanas jāpārlicinās, ka transportlīdzekļi vai konteineri un iekraušanas apstākļi atbilst higiēnas prasībām, kas izklāstītas šajā nodaļā.

II PIELIKUMS

PARAUGS

VESELĪBAS SERTIFIKĀTS**Svaigai gaļai, ko paredzēts nosūtīt uz kādu EEK dalībvalsti ⁽¹⁾**Nr. ⁽²⁾

Eksportētājvalsts:

Ministrija:

Departaments:

Atsauce:

(nav obligāts)

I. Gaļas sūtījuma apraksts

Gaļa:

(dzīvnieku suga)

Izcirtņu īpašības:

Iepakojuma veids:

Izcirtņu vai iepakojumu skaits:

Mēnesis(-ši) un gads(-i), kad sasaldēta:

Tīrais svars:

II. Gaļas izcelsme

Apstiprinātās(-o) lopkautuves(-ju) adrese(-es) un veterinārā apstiprinājuma numurs(-i):

Apstiprinātā(-o) gaļas sadalīšanas uzņēmuma(-u) adrese(-es) un veterinārā apstiprinājuma numurs(-i):

Apstiprinātās(-o) saldētavas(-u) adrese(-es) un veterinārā apstiprinājuma numurs(-i):

III. Gaļas sūtījuma galamērķis

Gaļu sūtīs no:

(iekraušanas vieta)

UZ:

(galamērķa valsts un vieta)

Ar šādiem transportlīdzekļiem ⁽³⁾

⁽¹⁾ Svaiga gaļa: saskaņā ar direktīvu, kas minēta šā sertifikāta IV daļā, visas mājas liellopu, cūku, aitu, kazu un nepārnadžu daļas, kas ir piemērotas lietošanai pārtikā un kurām nav veikts konservēšanas process; par svaigu uzskata arī dzesētu un saldētu gaļu.

⁽²⁾ Nav obligāts.

⁽³⁾ Dzelzceļa vagoniem un kravas furgoniem jānorāda reģistrācijas numurs, lidaparātiem – reisa numurs, bet kuģiem – nosaukums, un vajadzības gadījumā arī konteinera numurs.

Nosūtītāja vārds, uzvārds un adrese:

.....

Saņēmēja vārds, uzvārds un adrese:

.....

IV. Veselības apliecinājums

“Es, apakšā parakstīties valsts pilnvarotais veterinārārsts, apliecinu, ka iepriekš aprakstītā gaļa ir iegūta saskaņā ar nosacījumiem, kas reglamentē ražošanu un kontroli, kuras noteiktas Direktīvā 64/433/EEK par veselības problēmām, kas ietekmē Kopienas iekšējo tirdzniecību ar svaigu gaļu, un tāpēc tā ir atzīta par piemērotu lietošanai pārtikā.”

..... datums

.....
(valsts pilnvarotā veterinārārsta paraksts)
